

Ξεμπερδεύω

Ξεμπερδεύω, ρ. [<ξε- + μπερδεύω], ξεμπερδεύω. **1.** εξομαλύνω δύσκολη ή περίπλοκη κατάσταση ή υπόθεση, ξεκαθαρίζω, ξεμπλέκω κάτι. (Λαϊκό τραγούδι: και μπερδε και μπερδε και μπερδε και ύστερα **ξεμπερδε**). **2.** απαλλάσσομαι από την παρουσία κάποιου: «ευτυχώς, πήρα διαζύγιο και ξεμπερδεψα με δαύτον». **3.** απαλλάσσομαι από ενοχλητικές καταστάσεις: «σήμερα πλήρωσα την εφορία και ξεμπερδεψα». (Λαϊκό τραγούδι: ένα παλιό ζεϊμπέκικο να πάω να χορέψω. Να 'ταν να βρω το γιατρικό με τον καημό να **ξεμπερδέψω**). **4.** τελειώνω κάτι και είμαι πλέον ελεύθερος, απαλλάσσομαι από κάτι που με πιέζει: «μόλις ξεμπερδέψω με τη συνάντηση που έχω, θα 'ρθω να σε δω || πότε ξεμπερδεύεις με τις εξετάσεις;». **5.** φονεύω, σκοτώνω, εξοντώνω κάποιον: «οι τρομοκράτες χτύπησαν με ρουκέτες το κέντρο της αγοράς και ξεμπερδεψαν ένα σωρό κόσμο». **6.** γλιτώνω κάποιον από κάτι που του δημιουργεί προβλήματα: «ευτυχώς που με ξεμπερδεψε ο τάδε με τα χρέη μου, γιατί τώρα θα ήμουν φυλακή». **7.** (προστακτικά ή συμβουλευτικά) **ξεμπερδε**, τελειώνει: «ξεμπερδε επιτέλους να φεύγουμε! || ξεμπερδε μ' αυτόν τον άνθρωπο, γιατί δε μου φαίνεται σόι». **8.** στον αόρ. **ξεμπερδεψε**, πήρα οριστικά και αμετάκλητα την απόφασή μου: «ξεμπερδεψε, θα πάω να τον καταγγείλω». Συνών. *πάει / τέλειωσε*.

- ξεμπερδεύω απ' τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

- ξεμπερδεψα μια και καλή μαζί του, διέκοψα οριστικά τις σχέσεις που είχα μαζί του: «αφού δεν εννοούσε να ξεκόψει απ' τις παλιοπαρέες του, ξεμπερδεψα μια και καλή μαζί του».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας